Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Alina Brăgaru)
Dosarul nr. 2r-1830/26 (2-26107353-02-2r-01092026)

D E C I Z I E

17 septembrie 2026 *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând în ordine de recurs, *fără participarea părţilor,* recursul declarat de către avocatul Prutean Lilian în interesele lui Zaharova Ludmila,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de protecție,

în cauza civilă la cererea înaintată de Zaharova Ludmila împotriva lui Balan Petru, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Botanica, ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 21 august 2026 Zaharova Ludmila a depus o cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Balan Petru.

În motivarea cererii, Zaharova Ludmila a indicat că începând cu data de 06 iulie 2026 - 14 iulie 2026, un grup de persoane în curs de identificare de către organul de urmărire penală, acționând în comun, în baza unei înțelegeri prealabile și repartizându-și rolurile în vederea dobândirii ilicite a bunurilor cet. Zaharova Ludmila, prin inducere și menținere în eroare, au contactat telefonic partea vătămată Zaharova Ludmila, prezentându-se drept angajați ai poliției, sub pretextul prezentării unei procuri, prin care partea vătămată împuternicește careva persoane să extragă mijloacele bănești din depozitul B.C „ENERGBANK” în scopul protejării acestora, partea vătămată a extras în numerar mijloace bănești în sumă de 141000 lei, care la data de 08 iulie 2026, au fost transmise unei persoane necunoscute, în parcul „Alunelul”, *****.

Ulterior, continuând acțiunile infracționale și menținând partea vătămată în eroare, persoanele aflate în curs de identificare sub pretextul că apartamentul

*****, situat pe ********** ce aparținea cu drept de proprietate este expus unui risc iminent și pentru a-l proteja sunt necesare efectuarea unor declarații care ulterior s-a stabilit că a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare cu nr. 1-1552 din 14.07.2026 autentificat de notarul Golubciuc Valentin la prețul de 40 000,00 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, echivalentul a 803 352,00 lei.

În continuare, la indicațiile persoanelor necunoscute, identificându-se prin parola „ARIA”, a preluat suma 40 000,00 euro, după care a părăsit locul comiterii faptei.

Ulterior la data de 11.08.2026, Balan Petru și încă o persoană au venit în apartamentul n*****, *****, unde se afla și sub pretextul că trebuie să elibereze apartamentul, au început să o îmbrâncească spre ușă, la care acțiuni, victima a sunat la 112 și în perioada cât ei o îmbrânceau spre ușă au venit reprezentanții poliției.

După explicațiile acordate, polițiștii i-au explicat de câteva ori despre incorectitudinea acțiunilor aplicate de pârâtul Balan Petru și l-au avertizat despre faptul ca pe viitor să nu-și mai permită acțiunile date și l-au rugat să elibereze apartamentul și să plece din el, fapt ce Balan Petru și cealaltă persoană au și făcut.

Totuși la data de 20.08.2026, pârâtul Balan Petru cu încă patru persoane din nou au venit la apartamentul n*****, ***** și au aplicat acțiunile de forță asupra cet. Zaharova Ludmila cu folosirea cuvintelor pe un ton înalt pentru intimidare.

Astfel, cet. Zaharova Ludmila a sunat la 112 și în câteva minute au venit reprezentanții poliției care au solicitat să se prezinte la Inspectoratul de poliție, fapt ce a fost făcut.

Astfel, începând cu 11 august 2026 până în prezent, agresorul Balan Petru o amenință pe cet. Zaharova Ludmila să părăsească apartamentul, cu aplicarea forței fizice și psihologice.

Având în vedere cele expuse, solicită emiterea unei ordonanțe de protecție, pentru a împiedica alte violențe fizice față de Zaharova Ludmila.

Solicită petiționara eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 6 luni, cu obligarea lui Balan Petru de a sta departe și de a nu se apropia de locul aflării victimei Zaharova Ludmila, inclusiv la locul de trai al acesteia care se află în *****, bd. Dacia, nr. 50, ap. 256, la o distanță ce ar asigura securitatea minimă a victimei de 300 m, excluzând orice contact vizual cu ea, de a nu contacta victima, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice al mod, cu remiterea ordonanței de protecție de îndată poliției și instituțiilor responsabile, pentru implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Zaharova Ludmila împotriva lui Balan Petru, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Botanica, ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție.

Solicitarea recurentului:

La 26 august 2026, avocatul Prutean Lilian în interesele lui Zaharova Ludmila a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

Argumentele recursului:

În motivarea cererii de recurs, avocatul Prutean Lilian în interesele lui Zaharova Ludmila a reiterat toate argumentele expuse în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violenței în familie, admise de Balan Petru.

Consideră că instanţa de fond nu a dat apreciere corectă circumstanțelor expuse de victimă. În motivarea încheierii, instanța de judecată s-a referit doar la faptul că de către victimă nu au fost prezentate probe pertinente și concludente. Faptul că victima este proprietara apartamentului situat în *****, s***** și de care urmează a fi deposedată ilegal, nu s-a luat în vedere, din motive necunoscute. La fel, în cadrul ședinței de judecată cu certitudine s-a stabilit faptul că victima are frică față de agresor.

La 10 septembrie 2026, intimatul Balan Petru a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Prutean Lilian în interesele lui Zaharova Ludmila, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Termenul de declarare a recursului:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 21 august 2026, fiind recepționată de către Zaharova Ludmila la aceiași dată, fapt confirmat prin recipisa de la f.d.33.

Astfel, recursul depus de avocatul Prutean Lilian în interesele lui Zaharova Ludmila împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026, la data de 26 august 2026 a fost declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.*

Conform art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, *cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenţei în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.*

În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.*

Conform prevederilor art. 278^6 alin.(3) Cod de procedură civilă, *declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.*

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă*, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.*

În temeiul prevederilor art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, *violenţă în familie* reprezintă actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; prin violenţă psihologică se înțelege provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar, iar, violenţă fizică reprezintă - vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.Același articol instituite definiția de violență psihologică ca fiind impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-și modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 12 alin. (1) aceleiaşi Legi, *victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie, iar, art. 13 alin. (2[1]) stabileşte că cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, structura teritorială de asistenţă socială/structura responsabilă de asistenţa socială şi protecţia drepturilor copilului din municipiul Chişinău şi din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.*

În temeiul art. 15 Legii menționate, *instanța de judecată este în drept să stabilească măsuri de protecţie pe un termen de până la trei luni, urmând să fie retrase măsurile de protecţie odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea măsurilor date şi a pericolului real. Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII[2] Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.*

Colegiul reține că scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, totuși, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei

stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei și din explicațiile date de către petiționară în instanța de fond, s-a stabilit cu certitudine că la data de 14 iulie 2026, Zaharova Ludmila în calitate de vânzător și Balan Petru au încheiat contractul de vânzare – cumpărare nr. 1-1552, autentificat de notarul public Golubciuc Valentin, potrivit căruia vânătorul a vândut cumpărătorului încăperea locativă – apartamentul *****, cu suprafața totală de 38,8 m.p. care se află în *****, bd. Dacia, nr. 50, Republica Moldova, contra sumei de 40 000,00 euro.

La data de 22 iulie 2026, prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală, s-a dispus începerea urmăririi penale conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, atribuindu-se cauzei penale nr. statistic 202642713.

Potrivit circumstanțelor de fapt inserate în ordonanță, începând cu data de 06 iulie 2026 până la 14 iulie 2026, un grup de persoane în curs de identificare de către organul de urmărire penală, acționând în comun, în baza unei înțelegeri prealabile și repartizându-și rolurile în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor alte persoane, prin inducere și menținere în eroare, au contactat telefonic partea vătămată Zaharova Ludmila, prezentându-se drept angajați ai poliției, sub pretextul prezentării unei procuri, prin care partea vătămată împuternicește careva persoane să extragă mijloacele bănești din depozitul BC „ENERGBANK”, în scopul protejării acestora, partea vătămată a extras în numerar mijloace bănești în sumă de 141000 lei, care la data de 08 iulie 2026, au fost transmise unei persoane necunoscute, în parcul „Alunelul”, *****.

Ulterior, continuând acțiunile infracționale și menținând partea vătămată în eroare, persoanele aflate în curs de identificare sub pretextul că apartamentul n*****, ***** ce-i aparținea cu drept de proprietate este expus unui risc iminent și pentru a-l proteja, este necesară înstrăinarea acestuia, drept urmare, partea vătămată a vândut apartamentul menționat la prețul de 40 000,00 Euro, conform

cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, echivalentul a 803 352,00 lei. În continuare, la indicațiile persoanelor necunoscute, Zaharova Ludmila s-a deplasat la adresa bd. Dacia, nr. 44, *****, unde o persoană necunoscută, identificându-se prin parola convențională ”Aria” a preluat suma de 803 352,00 lei, după care a părăsit locul comiterii faptei, fiindu-i cauzat părții vătămate Zaharova Ludmila un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 944 352,00 lei.

Prin ordonanța din 16.07.2026, Zaharova Ludmila a fost recunoscută în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 202642713. Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13.08.2026 a fost primită spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de Zaharova Ludmila împotriva lui Balan Petru și notarul Golubciuc Valentin privind anularea contractului de vânzare cumpărare, fiind stabilită ședința de judecată pentru data de 02 februarie 2027, ora 11:30.

La data de 20 august 2026, Zaharova Ludmila a depus la Inspectoratul de Poliție Botanica, ***** o plângere prin care a solicitat atragerea la răspundere a persoanelor necunoscute care la data de 20.08.2026, în scopul deteriorării lacătului și a ușii de la intrare, au imobilizat-o și nu i-au permis să intre, în vederea nepermiterii acțiunilor lor să le efectueze. Telefonând la nr. 112, care până a ajunge persoanele necunoscute date, o țineau la distanță, la care altă persoană îi deteriora lăcatele și ușa de intrare, după care au instalat un alt lăcat, care îi limitează accesul la locul de trai și bunurile sale. Motivul conflictului dintre Zaharova Ludmila și Balan Petru, constituind faptul că Balan Petru dorește să dispună de dreptul său de proprietate, iar Zaharova Ludmila, nu dorește benevol să evacueze spațiul locativ.

Totodată, Zaharova Ludmila și-a justificat cererea prin existența faptelor de amenințare și aplicare a violenței de către Balan Petru, acțiuni, care au ca scop evacuarea ei din bunul imobil în care domiciliază.

Astfel, în contextul prevederilor art. 3 alin. (1^1) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, Colegul atestă că *subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.*

Prin urmare, legiuitorul a extins în mod expres domeniul de aplicare al mecanismului de protecție și asupra situațiilor în care victima și presupusul agresor nu sunt membri de familie, însă această extindere nu înseamnă că orice conflict sau orice faptă ilicită între două persoane, dintre care una este femeie, intră în mod automat sub incidența legislației privind violența împotriva femeilor. Pentru aplicarea mecanismului special de protecție este necesar ca, în raporturile dintre persoanele indicate în cerere, să existe o situație care să poată fi calificată juridic drept violență împotriva femeilor, iar persoana care solicită protecția să întrunească condiția de victimă în sensul legii.

Astfel, faptul că petiționara Zaharova Ludmila este femeie nu este suficient, prin el însuși, pentru a-i atribui calitatea juridică de victimă a violenței împotriva femeilor. Această calitate trebuie să rezulte din circumstanțele concrete ale cauzei și din existența unei conduite a persoanei indicate în calitate de agresor care se circumscrie noțiunii legale de violență.

Din circumstanțele invocate de petiționară rezultă că situația litigioasă dintre aceasta și Balan Petru este legată, în principal, de dreptul asupra apartamentului ***** din *****, *****precum și de solicitarea eliberării acestui spațiu de către petiționară iar circumstanțele descrise în cerere referitoare la adresarea lui Balan Petru cu solicitarea de a elibera locuința, pretinsa aplicare a forței fizice și adresarea la serviciul 112, urmează a fi apreciate distinct sub aspectul eventualei existențe a unor fapte de altă natură juridică.

Or, eventuala existență a unei fapte ilicite nu determină, în mod automat, existența unei situații de violență împotriva femeilor în sensul legii speciale și nu dispensează instanța de obligația de a verifica întrunirea tuturor condițiilor necesare pentru aplicarea măsurilor de protecție.

Faptul că petiționara susține că a fost îmbrâncită, intimidată sau amenințată nu poate conduce, prin simpla sa afirmare, la concluzia existenței violenței împotriva femeilor, or, la caz, apărarea dreptului proprietate al bunului imobil împotriva acțiunilor de agresorului, însoțite de acte de violență sau amenințări, reprezintă în sine circumstanță de fapt distinctă de un caz de violență împotriva femeilor care justifică aplicarea mecanismului special al ordonanței de protecție.

În concluzie, prin raportare la definiția legală consacrată la art. 2 din Legea nr. 45/2007, potrivit căreia violența împotriva femeilor reprezintă un act sau acte de violență bazate pe gen, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, care cauzează sau pot cauza femeii vătămare ori suferință fizică, sexuală sau psihologică, Colegiul civil consideră că instanța de fond argumentat a stabilit că nu orice comportament agresiv sau orice conflict dintre un bărbat și o femeie poate fi calificat, în mod automat, drept violență împotriva femeilor.

În speță, din circumstanțele invocate de petiționară nu rezultă că acțiunile imputate lui Balan Petru ar fi fost determinate de apartenența primei la sexul feminin sau că acestea ar fi avut la bază genul victimei. Dimpotrivă, din însăși descrierea situației rezultă că acțiunile pretins exercitate de Balan Petru au avut ca punct de plecare și s-au desfășurat în contextul unui conflict concret privind dreptul de proprietate și respectiv somația privind eliberarea imobilului adresată de către pretinsul agresor.

Prin urmare, chiar dacă susținerile petiționarei cu privire la pretinsa aplicare a forței fizice și intimidare nu sunt de neglijat, totuși, la cu referire la circumstanțe esențiale de fapt ale prezentei spețe, nu este suficientă simpla existență a unor asemenea afirmații pentru a reține incidența automată a noțiunii de „violență

împotriva femeilor”, în absența demonstrării elementului determinant prevăzut expres de lege – caracterul violenței bazat pe gen.

În aceste condiții, Colegiul consider că prima instanță corect a constatat că divergențele descrise nu evidențiază, în forma în care a fost prezentat, existența unei conduite bazate pe gen, ci mai degrabă existența unui conflict patrimonial între persoane care nu sunt membri de familie. Or, extinderea mecanismului special de protecție la orice conflict în care una dintre părți este femeie, fără identificarea elementelor constitutive ale violenței împotriva femeilor prevăzute de art. 2 din lege, ar depăși scopul și limitele reglementării speciale.

În consecință, în lipsa constatării faptului că acțiunile imputate intimatului au fost acte de violență bazate pe gen, situația descrisă de petiționară nu poate fi calificată, prin simpla existență a unui conflict și a unor pretinse acțiuni agresive, drept „violență împotriva femeilor” în sensul art. 2 din Legea nr. 45/2007.

Prin urmare, din însăși descrierea faptelor rezultă că nucleul conflictului îl constituie exercitarea posesiei asupra imobilului și pretenția de eliberare a acestuia, nu existența unei relații bazate pe dependență ori vulnerabilitate specifică, care să permită, în lipsa altor elemente, calificarea automată a situației drept violență împotriva femeilor.

Astfel că a reține ca fiind justificată abordarea pretinsă de recurenta Zaharova Ludmila prin prezenta cerere, ar extinde nejustificat domeniul de aplicare al art. 3 alin. (1^1) și ar permite utilizarea mecanismului special al ordonanței de protecție pentru soluționarea unor litigii care, prin natura lor, urmează a fi soluționate prin alte metode de apărare prevăzute de lege.

Prin urmare, în lipsa unor date suficiente care să demonstreze că Zaharova Ludmila întrunește, în circumstanțele concrete ale cauzei, calitatea de victimă a violenței împotriva femeilor, iar Balan Petru – calitatea corespunzătoare de agresor în sensul art. 3 alin. (1^1) din Legea nr. 45/2007, condițiile pentru emiterea ordonanței de protecție nu sunt întrunite.

În aceste circumstanțe, Colegiul consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzia că mecanismul special de protecție solicitat de petiționară nu poate fi aplicat exclusiv în baza existenței unui conflict privind eliberarea și posesia unui imobil și a unor afirmații privind folosirea forței, fără stabilirea elementelor juridice care caracterizează violența împotriva femeilor. Eventualele fapte ilicite reclamate de Zaharova Ludmila pot constitui obiectul unei examinări distincte de către organele competente, însă acestea nu determină, prin ele însele, întrunirea condițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1^1) din Legea nr. 45/2007.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs precum că instanța de fond nu a dat apreciere corectă circumstanțelor expuse de victimă, iar, în motivarea încheierii s-a referit doar la faptul că de către victimă nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, iar

faptul că victima este proprietara apartamentului ***** din ***** ***** nu s-a luat în vedere, din motive necunoscute.

Or, instanța de fond la emiterea încheierii pe caz a luat în considerație toate argumentele invocate de părți și în baza probelor anexate la dosar, precum și ținând cont de prevederile legale care guvernează speța a optat pentru soluția de respingere a cererii depuse cu privire la aplicare măsurilor de protecție a victimelor violenței în famile.

Reieșind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de Zaharova Ludmila cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința sa.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că prima instanță întemeiat a respins cererea depusă de Zaharova Ludmila cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, iar, cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Prutean Lilian în interesele lui Zaharova Ludmila.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2026, la cererea înaintată de Zaharova Ludmila împotriva lui Balan Petru, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Botanica, ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca